

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Fe polti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 215.

V Ljubljani, v četrtek 19. septembra 1889.

Letnik XVII.

Slavno uredništvo „Slovenca“

v Ljubljani.

Sklicevaje se na §. 19. tisk. zak. prosim, da vsprejmete v Svoj list nastopni popravek:

V štev. 212 z dné 16. t. m. naveli ste gledé šaljivega lista „Brusa“ par popolnoma neosnovanih trditev. Vaš stavek: „Iz zanesljivega vira vemo, da se je vrednik njegov zaprisegel z vso odločnostjo zoper mlajšo duhovščino slovensko, češ, toliko časa jih bom pikal, da jih moralno uničim in jim popolno zagrenim delovanje izvan cerkve“ je od konca do kraja izmišljen.

Isto tako neosnovana je trditev, da uredništvo „Brusovo“ po svojih agentih list „pošilja tudi med najnižje slojeve ljudstva: mej delavke v tobačni tovarni.“ Uredništvo „Brusovo“ v obče ne potrebuje nikacih agentov, najmanje pa v tobačni tovarni.

S spoštovanjem

Ivan Železnikar,
urednik „Brusa“.

V LJUBLJANI, 18. septembra 1889.

Opomba vredništva: Po tiskovni postavi smo bili prisiljeni objaviti na tem mestu popravek sl. uredništva „Brusovega“. Kako naj sodi sl. občinstvo o tem popravku, zadoščaj nastopno: Tri verodostojne priče imamo, da se je gosp. vrednik „Brusa“ izjavil v enakem smislu, ter jedni naravnost imenoval duhovniške osebe, katere on skuša „moralno uničiti“; o tem namenu se je vsakdo prepričal, komur se ni studilo prebirati imenovani list. Svojo trditev potrdimo s prisego pred vsakim sodiščem.

Gledé druge točke radi verjamemo, da sl. uredništvo „Brusovo“ po svojih slugah ne pošilja lista v tobačno tovarno, ker to bi bilo zoper hišni red; tega tudi nismo trdili. Ker pa imajo napominane delavke jako pičlo plačo, ne moremo si

misliti, da bi list same naročevali. Da ga beró, to vemo, a od kod ga dobé, to utegnute sami bolje vedeti. Konečno Vam svetujemo, da čitate odstavek str. 216—220 v knjigi „Časnikarstvo in naši časniki“, ponatisnjeni iz „Sl. N.“, kjer je govor o „Revolverpresse“.

V opozicijo?

Veliko pozornost zasluži knjižica, ki je izšla v Ratisboni z naslovom: „Grof Taaffe in nemški konservativci.“ Namen ji je, da bi nemške konservativce pripravila v opozicijo. Vsebina je nastopna:

Tisza praznuje svoj vladni jubilej slovesno; pozval je svojo stranko, prišla je ter oznanjala svetu, da je in ostane Tisza njen mož.

Grofa Taaffeja jubilej pa se je izvršil brez petja in brez godbe in nobene stranke ni bilo, ki bi mu bila prišla kadit.

Grof Taaffe nima nobene stranke, ki bi bila z veseljem praznovala slavnost njegovega desetletnega „životarenja“.

Takó daleč je grof Taaffe v desetih letih pripravil, da nobeden iz večine zbornične ne gleda z veseljem, marveč vsak le z britko skrbjo na vladno klop. Le manjšina, levica, liberalci in židje imajo srečo, da jih obseva milost gospoda ministerskega predsednika.

Večino druží državna ideja ter je do danes zadostovala, da je večina podpirala vladu.

Če se pa prepriča, da se opravičene želje prebivalstva naravnost prezirajo, potem pa tudi državna ideja ne bo več zadostovala, da bi izpodbujala večino k podpiranju vlade; ravno nasprotno, avstrijska državna ideja more in bo „železni obroč“ privedla do tega, da se bo obrnil proti vladi ter združil v jekleno bojno črto, katera ne bo skušala prepričati še bolj levičarsko ministerstvo, marveč bo delala na to, da dobi ministerstvo iz svoje srede.

Vsi znaki oznanjujejo, da se bo v prihodnjem jesenskem zasedanji odločilo.

Poslanec Javorski je pri lanski proračunski razpravi v imenu poljskega kluba izjavil, da mora vladna klop še-le opravičiti glasovanje desnice za proračun; Staročehi se ne morejo otresti vtisa, kateri je napravilo nanje mladočeško gibanje; Slovincem je pravosodni minister v juho las vrgel in Tiroleci Hohenwartovega kluba bodo gotovo skušali ostro sapo, ki brije po njihovem gorovju, spraviti v državni zbor, da jo bo občutil finančni minister.

In Liechtensteinovi huzari? — No, poslanec dr. pl. Fuchs je v svojem proračunskem govoru mej burnim odobravanjem svojih tovarišev naučnega ministra Gautscha pozval, „naj se povrne na pot pravice in postave“; in poslanec dr. Eoenhoch je v svojem mnogo razpravljanem proračunskem govoru pravecat register vladnih pregreh razvil; rekel je vladi v obraz, da je vladna klop v krščanskem oziru še na prav nizki stopinji, ter jo „pozval, naj se oprostí vsega polovičarstva, naj ima odprta ušesa za opravičene tirjatve naroda in krepko roko, da odločno izvrši potrebna sredstva“. Ob enem pa se je izjavil, da bodo on in njegovi somišljeniki „le v tej nadi“ glasovali za proračun.

In v resnici, gospod ministerski predsednik je pričel slačiti „svoje polovičarstvo“.

Grof Taaffe je liberalci; le ena polovica njegovega obraza je bila s pajčolanom konservativizma pokrita, sedaj pa je pričel tudi ta pajčolan slačiti.

Želeli smo, da bi se ta pajčolan raztegnil tudi na drugo stran ter postal vedno trdnější in varnejši zoper viharje.

Ta nada nas je britko varala.

Zaznamujmo nekoliko dejanjskih resnic!

1. Gautschev šolski predlog, non plus ultra, kakó ravná ustaven minister z narodovimi željami; in tako cunjó papirja si upajo predložiti cerkvenim

LISTEK.

Pripovedke za narod.

Ruski spisal Lev Tolstoj; prevél M. V.

Česa treba človeku, da živi?

II.

Semen se je vrnil ter stopil k človeku; Semen se človeku približa, ogleduje ga ter vidi: mlad je, v moči, na telesu ni videti udarcev, le zmrzel je človek, kakor je videti, in prestrašen — sedi, naslanjaje se in ne gleda na Semena, kajti oslabel je ter ne more vzdigniti očíj. Semen pristopi prav blizu in v drugo — zdrznil se je nekako človek, okrenil glavo, odprl oči ter pogledal na Semena. Po tem pogledu se je človek Semenu prikupil. Vrgel je klobučinaste čevlje na tla, razpasal se, položil pas na čevlje, slekel kaftan.

„Govoril bo“, pravi. „Obleci se, ná.“

Semen je vzel človeka na roki ter ga začel vzdigavati. Človek se je vzdignil. In Semen vidi: telo ima vitko, čisto, roki, nogi mu niste zlomljeni in lice mu je milo. Semen mu je del kaftan na pleča. Rok ne vtakne v rokava. Semen mu vtakne roki, nategne, zapne kaftan in zategne pas.

Snel si je Semen pokrivalo z glave ter je hotel déti golemu na glavo, a zazeblo ga je v glavo; misli si: „jaz imam plešo po vsej glavi, a on ima dolge, kodraste lase“, ter se zopet pokrije. „Raje mu škornje obujem.“

Vzravnal ga je ter mu obul klobučinaste škornje. Čevljar ga je oblekel in rekel:

„Tako, brate. Na, razmajaj se, da se segreješ. To ti je lahko brez mene. Moreš iti?“

Človek stoji, umilno gleda na Semena, a izpregovoriti ne more ničesa.

„Čemu ne govoriš? Tu ne smeš prezebatí. Treba v sobo. No, ná mojo palico, opiraj se, ako si oslabel. Poskusi iti.“

In človek je šel. In šel je zlahka, ni se ustavljal.

Gresta po poti, Semen govori:

„Čegav pa si?“

„Nisem odtodi.“

„Tukajšnje ljudi poznam. Kako si padel semkaj pod cerkvico?“

„Ne smem povedati.“

„Moraš, so te li ljudje pobili?“

„Nihče me ni pobil. Bog me je kaznil.“

„Izvestno — vse je od Boga, kar se godi. Kam si pa namenjen?“

„Meni je vse jednako.“

Semen se je začudil. Ni drznež in besede ima

mehke, tudi ne govori za-se. In Semen si misli: na svetu je marsikakov čin. Pa pravi človeku:

„Pojdi k meni v dom, potem pa odidi, kedar hočeš.“

Semen gré; tuje ne zaostane, gresta vstric. Zaveje veter, prijemlje Semena pod srajco, in pijanost ga jame zapuščati, zazebe ga. Stopajoč popihava skozi nos, stiska in zapenja na sebi ženino kurtuško ter si misli: „to ti je kožuh; šel sem po kožuh, a pridem brez kaftana, celó golega človeka privedem seboj. Matrena me pač ne pohvali!“ In ko pomisli o Matreni, postane Semenu tesno. A ko pogleda tujea in se vspomni, kako je pogledal nanj za cerkvico, zaigra v njem srce.

III.

Semenova žena se je ravno oblekla. Naklala si je drv, prinesla vode, nahranila otroke, sama nekoliko prigriznila ter se zamislila, kedaj bi vmesila kruh: sedaj ali zájutra? Ostal je le še krajec. „Ako se Semen tam naobeduje“, misli si, „da za južino malo pojé, naredila ga bom jutri.“ Matrena obrne krajec, pa misli: „Sedaj ne bom kruha mesila. Tudi moke je le za malo hlebov ostalo. Do petka se že še prevlečemo.“

Matrena spravi kruh ter séde k mizi, da našije zaplato na možovo srajco. Matrena šiva in misli na moža, kako bo ovčine za kožuh nakupaval.

knezom in katoliškimi poslancem v nadomestilo verske šolske postave!

2. Katoliški dijaški zvezi „Norica“ na Dunaji se prepové ustanovit v „ortsgruppe“ katoliškega šolskega društva.

3. Zborovanje katoliško-političnega šolskega društva v Seebensteinu na Dolenjem Avstrijskem se zabrani na podlagi postave zoper socialiste.

4. Protizidovski „šulferaju za Nemce“ se razpusti; židovski „nemški šulferaju“ pa se greje v žarkih vladne milosti.

5. Niti eden minister, celo nobeden izmed takó zvanih klerikalnih ministrov ne pride h katoliškemu shodu.

6. Zborovanje bratovščine sv. Mihaela v Bidovu (Waidenhofen) ob Dijii se prepové.

7. Katoliški provincijalni listi se konfiskujejo zaradi člankov, ki so na Dunaji izšli brez zadržkov.

8. Vlada v zlic očitanjem proda protestantskemu inozemcu posestvo Klaus gorenje-avstrijskega verskega zaklada, ki je bilo poprej v njeni upravi.

9. Nižje-avstrijski namestnik prepové odbora obrtnozadružnega shoda na Dunaji avdijenco pri cesarju, pri kateri bi se bila izročila skupna prošnja.

Bilo je takó lepo! Cesar, oče svojih narodov, cesar, prvi zaščitnik njihovih pravic, cesar, najunetejši pospeševatelj njihovega blagostanja, cesar, najplemenitejši varuh njihovih prostostij, bil je mnogokrat edina vez, ki je v zlic vsem birokratskim nagajivostim vezala posamezne dele. Najlepša dedščina Habsburžanov je ljubezen njihovih narodov, največje bogastvo avstrijskih narodov je ljubezen njihovega cesarja.

Dosedaj je bil v Avstriji cesar nekako zadnja stopnja za vsakega, ki je v nesreči iskal pomoči.

Komur so težile srce britke skrbi, hitel je k cesarjevemu prestolu, in poznali bi radi onega, ki je odšel nepotolažen.

Pot k cesarju je toli obhojena, da se moramo le čuditi vladarjevi potrpežljivosti, po katerega volji je ta pot vsem odprta.

Pot k cesarju zaznamujejo solze žalosti, od cesarja solze radosti.

In ker je to takó, obžalovati moramo tem bolj, da so cesarski uradniki, ki hočejo stiskanemu narodu to pot zabraniti. To more imeti najgrozovitejše posledice. Celó potrpežljivost jagnjeta ima svoje meje, in gorje naši ljubi, dragi Avstriji, ako njeni narodi ne bodo smeli več cesarju potolažiti svoje nadloge. Ta stvar se je razpravljala v seji stalnega odbora za obrtno-zadružni shod dne 6. t. m.

10. Način, kakó c. kr. oblastnije ravna z „združenimi kristijani na Dunaji.“ V tem oziru se je pripetilo več v resnici čudovitih slučajev; naglašamo samo eden pripetljaj: „O ljuba Avstrija in črnorumená barva — prepovedana od orožništva.“ (Sledi dotično poročilo.)

11. Na neki gornjeavstrijski meščanski šoli je še vedno kot učitelj nastavljen oženjen mož — katoliški duhovnik-odpadnik.

12. Na liberalnem shodu na gorenjem Avstrijskem je smel neki govornik deželno katoliško pre-

bivalstvo nazivljati s „katoliško govedino“, ne da bi bil navzoči c. kr. okrajni glavar črhnil le eno besedico.

13. Liberalna narodno-izobraževalna društva smejo brez skrbi proticerkvene in nepatrijotične knjige priporočati.

14. Poluurno časopisje je, vsaj na Dunaji, popolnoma v židovskih rokah ter sme nekaznjeno in nekarano stranke večine, ki so dosedaj podpirale vlado, oštevati in posebno napadati katoliško cerkev.

15. Vrvnanje kongrué pomeni toliko kot nič; kajti ministerstvo bogočastja se ni „povrnilo na pot pravice in postave“, marveč si daje le od slučaja do slučaja s pomočjo rekurzov do upravnega sodišča iz rok ruvati postavno pravico. Z zadevo kongrué se postopa čisto fiskalno in uboga duhovščina je žrtev tega fiskalizma.

16. Obrtna novela se izvršuje v liberalnem, manšesterskem smislu; zadržkam so pravice omejene takó, da nimajo več nobenega pomena, in skoraj se zdi človeku, da hočejo z izvrševanjem uničiti postavno. Posebno je določba o sposobnostnem dokazu popolnoma razveljavljena s podpiranjem barantačev.

17. Točka 75. obrtne novele o „počitku nedelj in praznikov“ je samó na papirji ter se oblastnije čisto nič ne brigajo za njeno spolnovanje, takó da je posamezniku v resnici težko spoštovati državne postave.

Z eno besedo, židje se v vsakem oziru branijo in negujejo, nimajo borznega davka, krščanski ljud pa zdihuje pod težo neznosnih davkov.

* * *

V resnici, gospod ministerski predsednik je začel slačiti „polovičarstvo“, in dobro je takó; dan obračunanja ni daleč. Bolje, da nas tarejo nasprotniki, nego zanemarjajo takozvani prijatelji.

O patrijotizmu krščanskih narodov avstrijskih se ne more in ne sme dvojiti. Zvestoba avstrijskih katolikov ima le še eno tekmovalko — nerazrušljivo udanost cerkvi in papežu.

Narod prenaša težke davke; sem ter tje sicer toži o njihovi neusmiljenosti, plačuje pa vendar. Vendar pa bi se ne smelo preveč grešiti na rovaš te resnice.

Narod hoče, da se že konečno uslišijo njegove opravičene zahteve.

In to je slab avstrijski državnik, ki zaradi nekaterih židov in liberalcev „pritiska ob steno“ veliko krščansko ljudstvo.

Želimo, da bi grof Taaffe, kateremu nikdo ne odreka patrijotizma, o pravem času še krenil na krščansko pot, — če more.

Bojimo se, da tega ne more več storiti, da je to zoper njegovo meso in kri in da je vodil za nos odkritosrčna srca. Moč prostozidarstva je velika in še vedno udrihajo njegovi udarci na starodavni in častitljivi prestol habsburški.

Zaupanje prebivalstva gine in nevarnost hitrega razpada preti, ako ne bo močna roka neustrašeno krasnega gibanja mej krščanskim narodom proglasila za svoje ter je vodila.

Danes je z našo potrpežljivostjo pri kraji. Hora legalis je odbila! Ministerski predsednik ne pride — kontumacujmo ga!

Omenjena knjižica ima več napak, ker pisatelj nekatere točke pretirava, kaže se centralista ter se ne ozira na avtonomiste, akoravno pride pri vseh verskih, narodnostnih in socialnih vprašanjih v razgovor tudi ustavno vprašanje. Vendar je ta spis velikega pomena, ker priča o rastoči nezadovoljnosti; vlada ima povoda dovolj, da posluša ta svarilni glas. Ali pa bodo našete točke opravičile prestop v opozicijo, to prepuščamo državnim poslancem, ki morajo s „srcem in glavo“ presojati politične razmere ter hladnokrvno in trezno storiti nove odločilne korake. Ako bode zahtevala narodna čast, ako se bodo kratile narodne pravice, potem naj se naši državni poslanci ne pomišljajo, odločno naj stopijo na branik — za njimi bode stal narod slovenski.

Dvanajsti občni zbor nemškega cecilijanskega društva v Briksenu

od 10.—12. septembra t. l.

(Izvirno poročilo.)

Srečna je bila misel, imeti letos v tirolskem mestecu Briksenu občni zbor nemškega cecilijanskega društva. Briksen sicer ni lep, ne velik, ne znamenit zaradi zgodovinskih spomenikov, a odlikuje se s tem, da je od desetega stoletja sem sedež briksenskih knezoškofov, da ima svetlo in prostorno stolnico in v njej vrlo izvežbani pevski zbor pod spretnim vodstvom prečast. gosp. Ign. Mittererja; da ima krasno malo semenišče z gimnazijo, bogoslovnico, škofov dvor, polno cerkvá in samostanov, in da v njem prebivajo pobožni in ljubeznjivi — Tirolci!

Pripeljavi se iz dolgočasne soteske od Klausena sem, kjer je sv. Kasijan iz Imole krščansko vero oznanjeval ter na 200 m visoki skali „Seben“ (Sabiona) prvi škofovski sedež bil postavil, in zagledavši od daleč mestece Briksen v širni in obraščeni dolini, videč njega stolpe in cerkve, vrtove in srednjeveške hiše, šareni nered raznovrstnih slogov in neslogov, čudno menjavo starega in novega: sem se skoro zasmejál. Ali stopajoč s kolodvora čez ravno polje v mesto, gredoč skozi z raznobarvanimi zastavami okrašene ulice, videč z zelenjem ukusno odičeno lice stolne cerkve, srečaje povsod smehljajoče obraze in pozdrave slovesno-navdušenih meščanov, — sem rekel sam pri sebi: „Zadeli smo jo! V pravi kraj smo prišli! Tu nam bode dobro bivati!“ — Zdelo se mi je, da sem domá med svojimi. Moj pripravljeni „septimin-akord“ (da muzikalno govorim) se je tu — kakor sem pričakoval — pravilno razvezal v prijetno soglasje. Ko sem bil dobil odmenjeno mi stanovanje in odložil svojo „prtljago“, podám se najprej v gostilno „k zvezdi“, potolažit si glasnega godca, — namreč svoj lačni želodec, — in poiskat tovariša, goriškega Slovenca, ki je bil baje tam. Tovariša sicer nisem dobil, pa dobil sem dolgo mizo duhovnikov in učiteljev Cecilijancev v živahnem pogovoru. Ker nisem nobenega

„Da bi ga le strojar ne ogoljufal. Mož je prelahkoveren. Sam nikogar ne goljufa, a njega bi celó otrok ukanil. Osem rubljev — ne majhen denar. Lep kožuh se dá nabaviti. Se vé, ne predebel, a kožuh je vendar-le. Kako je bilo prejšnjo zimo brez kožuha! Niti ni šel na réčico, niti kam drugam. Sedaj pa je šel z doma, nadél vse ná-se, jaz nimam kaj obleči. Odšel je za rana. Sedaj bi imel biti že doma. Ali ni morda zaveseljačil, sokolec moj?“

Jedva je bila Matrena o tem pomislila, zaškripale so deskice na stopnjicah, nekdo je vstopil. Matrena je vtaknila iglo, stopila v vežo. Vidi; vstopila sta dva — Semen in ž njim nekakov mužik, brez šapke in v klobučinastih škornjih.

Matrena je takoj zavohala vinski duh, širéč se od moža. No, misli si, taka je: zapravl je. Ko je opazila, da je brez kaftana, v samej kurtuški in da ničesa ne nese, da molči, da se drži v tri gubé — poskočilo je v Matreni srce. Denarje je zapil, misli si, zapravl s kakim potepencem, da, privedel ga je celó seboj.

Matrena ju je pustila v sobo, vstopila je sama; vidi: človek tuj, mlad, suhljast, na njem je njen kaftan. Srajce ni videti pod kaftanom, čapke nima. Stoji, kakor je vstopil, ne gane se in ne dvigne očij. In Matrena pomisli: ni dober človek — boji se. Matrena se je namrščila, odšla k peči, da vidi, kaj bodeta počela.

Semen je snel čapko, sél na klop, kakor bi bil dober.

„No, Matrena“, pravi, „daj nama kaj južinati, kaj?“

Matrena si je nekaj pod nos mrmrala. Stoji pri peči — ne gane se: gleda sedaj na tega, sedaj na onega ter le z glavo zmajava. Semen vidi, da žena ni v sebi, da nekaj vre v njej, ker ne odgovarja, ter prime tujca za roko.

„Brate“, pravi, „sédi, bođeva južinala.“

Tujec séde na klop.

„Kaj, ali nisi kuhala?“

Matreno zgrabi jeza.

„Kuhala, pa ne za-te. Ti si še pamet zapil, kakor vidim. Šel si po kožuh, a prišel si brez kaftana, celó nekega golega potepenca si privedel seboj. Za vaji, pijanca, jaz nimam južine.“

„Bode že, Matrena! čemu bi toliko opletala z jezikom? Vprašaj popreje: kakov človek je to...“

„Povej ti, kam si denar dël?“

Semen seže v kaftan, vzame iz njega denar in jej ga pokaže.

„Denar je tu, a Trofimov mi ni dal, obljubil je, da mi dáde jutri.“

Matreno še bolj popade jeza: kožuha ni kupil, a poslednji kaftan nadél je na nekega pritepenca, privedel ga celó seboj.

Zgrabila je denar z mize, nesla ga spravit, sama pa govori:

„Jaz nimam južine. Vseh golih pijancev ne nakrmiš.“

„Eh, Matrena, brzdaj jezik. Poslušaj popreje, kaj ti povem...“

„Naslušaj se uma od pijanega duraka. Nisem se zaman branila, ti pijanec, vzeti te za moža: mati me je slabemu dala — ti si zapil, šel si kožuh kupit — zapit.“

Semen hoče ženi razjasniti, da je zapil le dvajset kopejek, hoče povedati, kje je človeka našel; Matrena mu ne pusti vstaviti besede, odkod, kako in kaj, dve besedi govoriti drugo za drugo. Kar je bilo pred desetimi leti, še to je vspominjala.

Matrena govori, govori, skoči k Semenu, zahvati ga za rokav.

„Daj mi mojo poddevko: samo ta je ostala, pa še to si snél z mene in si jo nataknil nase. Daj sem, ti smolarski pes, strela te ubij!“

Semen je jel s sebe snemati kucavejko, obrnil je rokav; baba je zgrabila, kucavejka se je razprala po šivéh. Matrena je blastnila po pokrivalu, dala si je na glavo in odletela za dveri. Hotela je uiti, toda obstala je: srce se je razjarilo v njej — jeza jo hoče zlomiti in izvedeti hoče, kakov človek je to.

(Dalje sledi.)

poznal, sedem ob spodnjem koncu mize in dobim po dolgem času nekaj jako slane juhe in neokusne pečenke, — a lačnemu je vendar dišalo.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. septembra.

Notranje dežele.

Zadnji čas se na **Češkem** zopet vršé obravnave mej nemškimi izvrševalnim odborom in knezom Schönburgom v imenu fevdalnega veleposestva. Upanja je malo, da se doseže sprava, kajti Nemci so posredno odbili predlog, ker jim je poseben trn v peti zadeva o koronaciji češkega kralja. „Neue Freie Presse“ poroča: Knez Schönburg je podaljšal svoje bivanje v Pragi, namestnik Thun pa je odpoval na Dunaj, da se v tem oziru posvetuje z grofom Taaffe-jem. Vlada baje namerava sklicati posvetovanje o poravnavi na Dunaj 21. dan septembra, vendar se morajo Nemci prej izjaviti, da se bodo vdeležili konferencije.

Predvčeraj so se v **Pragi** vršile nove volitve v deželni zbor. V vseh okrajih, Novo mesto, Staro mesto in na Mali strani, so zmagali staročeški kandidati, in sicer župan Šole in arhitekt Viehl, Tomek in Tovžimsky in konečno Dittrich.

Vnanje države.

Črnagora je prosila srbsko vlado, naj dovoli naselitev onih črnogorskih družin, katere je najhuje zadela lakota. Srbija je prošnjo prijazno uslišala.

Na predlog **srbske** vlade se je metropolitu Mihaelu podelil veliki križ sv. Save. — Petdesetletnica belgrajske velike šole se je slovesno praznovala. Po slavnostnem govoru rektorja Nikolajevića so dijaki mlademu kralju bakljado in podoknico priredili. Kralj se je prikazal na balkonu ter se zahvalil z besedami: „Zahvaljujem se Vam bratje, za izkazano mi čast.“ Vdeležba narodova je bila velika. — V Niši je med delavci državne železnice izbruhnul štrajk. Zahtevajo, da se jim poviša plača enako belgijskim delavcem, in da se odstranijo vsi inozemski nadzorniki. — Angleški konzul v Niši, Macdonald, je po nesreči na lovu obstretil Srbinjca. Kmetje so ga zgrabili, zvezali ter odvedli k redarstveni prefekturi. Prefekt ga je takoj izpustil ter lepo prosil odpuščanja, kar je konzul sprejel za zadostno zaščeno. Angleški poslanik v Belemgradu je izjavil, da je s tem ta stvar dognana.

Rusofilno časopisje se še vedno ni naveličalo rovat zoper **Bolgarijo** in v zvezi z njo zoper Avstrijo. „Rumunski Lloyd“ poroča: Položaj v Bolgariji postaja vedno resnejši ter se v resnici vršé velike vojaške priprave. Ker pa nameravana proglasitev bolgarske neodvisnosti še nikakor ni zadosten vzrok temu gibanju, sodi se, da se vlada boji narodovega upora in da bo proglasila obsedno stanje po celi deželi. — Iz Bukarešta se javlja „Balkanski Kor.“: Tukajšnji vladni krogi so jako razburjeni, ker so dobili iz zanesljivega vira vest, da se vršé mej Avstrijo in Bolgarijo dogovori, po katerih bo za gotove slučaje slednja odstopila dunavske trdnjave Vidin, Ruščuk in Silistrijo. Zaradi tega se te trdnjave tudi s topovi iz avstrijskih arzenalov oborožujejo. — „Nationalul“, glasilo rumunske vlade, piše v svoji najnovejši številki: „Zadnjih osem dni je došlo v Bolgarijo mnogo pošiljatev streljiva, ki se je odložilo v Ruščuku in Varni. Živahno se razpravlja navzočnost dveh avstrijskih častnikov v Sofiji.“ — Enako prazno besedičenje smo že večkrat po zaslugi označili.

Ruski listi sedaj sami priznavajo, da bo car v kratkem nemškemu cesarju povrnil obisk, in sicer, kakor smo že poročali, dne 27. t. m. „Novoje Vremja“ že danes izjavlja, da bo vzlíc vdeležbi prestolonaslednikovi pri nemških vojaških vajah in obiska carjevega vse ostalo pri starem. Rusija si bo prej kakor slej ohranila proste roke. Nemško časopisje, ki takó rado spravlja sestanke visokih oseb v zvezi s političnimi dogodki, se v tem popolnoma moti.

Že nekaj časa se v **nemških**, vladni prijaznih listih ponavljajo članki, ki primerjajo francosko vojno z nemško armado ter z veliko nadležnostjo skušajo dokazovati, da je Francija močnejša od Nemčije. Sicer Nemci niso tako skromni ter ponosno naglašajo, opirajoč se na bajonete, da se bojé le Boga in sicer nikogar. Za katerim grmom tičí tukaj zajec, pové nam redni zaključek napominanih člankov, da mora Nemčija pomnožiti svojo vojno, in pa bližajoče se zasedanje državnega sveta in zbora. Nova bremena za vojaške namene, nič ko novi davki!

Zaradi Boulangerjevega volilnega manifesta, ki je odurno napadal **francosko** državno sodišče, ter se je po redarstvenem ukazu potrgal z vogalov, pričela se bo kazenska preiskava zoper tiskarje razširjalca. — Volilno gibanje je v polnem toku. Republikanci so v velikem strahu. Bojé se, da bo v volilni dan Boulanger uprizoril prevrat. Cele vojne oddelke, posebno mestno stražo, je baje pridobil. Proizvati hoče, — tako menijo, — oprt na pristaše, mej vojaki in pariškimi redarji vstajo, ter se postaviti na njeno čelo. Zaradi tega je vlada na tistem pariško posadko pomnožila. Konservativci tudine drzé križem rok. Posamezni volilni odbori v provincijah se jako trudijo, da bi pridobili volilce za svoje

kandidate, toda bojevati se morajo z velikanskimi težavami, kajti republikanski mogotei dobro vedó, da jim sedaj edino velja: „Vaincre ou mourir“ — zmagati ali umreti!

Nizozemske generalne države je minister Mackey otvoril z govorom, v katerem imenuje odnošaje k inozemstvu prijateljske, ter napoveduje več vladnih predlog, mej temi postavo o premembi carinskih tarifov in zakon o obligatnem vojaškem službovanji. Splošnji položaj industrije, trgovine in brodarstva se je zboljšal; državne finance so povoljne.

Dne 17. t. m. se poroča iz **angleške** prestolnice: Vsled spravljivih svetov štrajkovskih vodij so danes ladjetesarski delavci zopet pričeli delati, ne da bi nadlegovali „blacklegs“-ov, tovarišev, ki se niso vdeležili štrajka. Le v Albertovi in južno-zapadno-indijski ladjetesarnici so napadli „blacklegse“ ter so bili zaradi tega odpuščeni.

Italijanski poluuradni listi, in to so vsi liberalni časniki, še vedno razpravljajo napad na Crispija, vendar pa se bolj bavijo z brzovjkami, došlimi ranjencu, nego z nagibi, ki so privedli napadnika k zločinu. Le „Riforma“ znova naglašá, da je napad posledica radikalnih ščuvanj. V nedeljo so prišli vsi Garibaldijevi napoljski v rudečih srjcah pred Crispijevo vilo ter so ga burno pozdravljali. Mej osebami, ki so obiskali bolnika ter mu izrazili sočutje, je bil eden prvih napoljski nadškof, kardinal Sanfelice. — „Moniteur de Rome“ pravi, da namerava ministerski predsednik že v kratkem razpustiti zbornico, ki mu zadnji čas ni dosti pokorna gledé dovoljevanja davkov, ter razpisati novo postavodajalno splošno volitev. To hitrico je proizvodila vladna bojazen, da bi več kot verjetna zmaga katoličanov in radikalev pri upravnih volitvah neugodno vplivala na poznejšo politično volitev.

Izvirni dopisi.

Iz Boh. Bele, 17. septembra. (Javna zahvala.)

Včeraj dopoldne, 16. t. m. oglasili so se pri podpisnem gredé v Bohinj sledeči gg. učitelji: Golmajer, Kovšca, Podkrajšek in Rozman. Spremljaje jih proti Zgornji Beli jim potoma svetujem, naj bi si najeli vsaj za pol pota voz, ker do Bohinja je od tod peš 4 ure, je pa tudi viharen dan, in se prav lahko kateri gospodov v nagli hoji prehladi. Stopimo tedaj v hišo posestnika Ivana Zupana, prašaje po vozu. Gospodinja pravi: „pokličem takoj gospodarja“, in res pride kmalu nazaj — pa ne z možem, ampak s pretresljivim klicem — ogenj! Skočimo po konci in v kratkih trenutkih bili smo na mestu nesreče. — Strašen prizor! Stog, natlačen s slamo, fižolom in konopnino bil je ves v plamenu, krog in krog hiše in gospodarska poslopja s slamo in senom. Pri prvem pogledu sem vskliknil: čé Bog in sv. Florijan ne pomagata, vse je zgubljeno! Nevarnost je bila toliko večja, ker je bilo dopoldne ob deveti uri, in ljudje po njivah in travnikih — dan pa viharen. Pri tacih slučajih je prav veliko ležeče na naglem in dobrem povelji in to ravno so omenjeni gospodje pokazali, da si kot znani učitelji dobro razumejo na naglo in strogo disciplino. Pač so pritisnili prebivalci — gasilci — a vse je bilo zbegano, prestrašeno; le gospodom učiteljem smo za Bogom prvo hvalo dolžni, da smo bili rešeni strašne nesreče. — Sreča velika, da je bila voda pri rokah. Pa kaj voda brez brizgalnice, spodaj so polivali, zgoraj je pa gorelo s plamenom. Gg. učitelji zapovedujejo: možje, mladeniči s stogom na tla! Uprejo se vánj, nejenja, poprimejo v drugo, jenjati mora gorenjskim korenjakom, na tleh je bil in s tem tudi nevarnost skoraj pri kraji. Res so se nekateri opekli, obleko si osmodili, a so si tudi rešili vse svoje imetje!

V imenu svojih faranov izrekam tu blag. gg. učiteljem javno zahvalo, Bog Vam povrni ves trud! Silna bi bila beda, ko bi se bil ogenj razširil, najmanj 30 gospodarjev bi bilo nesrečnih. Kaj bi počeli, ker je letos že tako bolj slaba letina. Spomladi je suša pritiskala na žito in seno, ko je zorilo, toča in silni vihar sta nekoliko škodovala, danes je slana ajdo poparila ko bi jim bil ogenj še poslopja in živinsko krmo upepelil, bili bi res — berači!

Ivan Berlic, župnik.

Sarajevo, 15. septembra. (Slovesna procesija.) Takega dne ni še videla Bosna, kakoršna je bila današnja nedelja. Po cestah in ulicah nekdanj turškega Saraja kazali so danes katoličani svojo vero v Gospoda v presv. zakramentu navzočega. Imeli smo obhod s presv. rešnjim Telesom, kakoršen smo vajeni gledati le po vse-kozi katoliških mestih. Ob 9. uri zjutraj jela se je pomikati velikanska procesija iz stare katoliške cerkve v novo-posvečeno prestolico v naslednjem redu: Za ceremonijarijem prišli so štirje akolití in med njimi križenosec, za temi odposlanci ljudstva iz raznih

dekanij škofije banjaloske, mostarske in vrhbosanske; na to dolga vrsta šolske mladine, in sicer najprej dečki ljudske šole, potem mladež trgovinske učilnice, preparandije in gimnazija. Za temi so stopali gojenci nadškofovskega deškega semenišča v Travniku pod vodstvom Slovence o. Slaviča in Hrvata o. Briksija, kateri je danes vodil tudi cerkveno petje. Za temi prišla je ženska šolska mladina, meščani sarajevski, vojaška šola, vojaki z glasbo; na to belo oblečene deklice pod vodstvom takozvanih „belih“ in „črnih sester“, in slednjé mašniki v kazulah z gorečimi svečami v rokah, dekanı, provincijali in definatorji frančiškanski, 3 opatje in 8 škofov z mnogobrojno azistencijo, zadnji celebrant s presv. rešnjim Telesom. Za baldahinom je stopal deželni poglavar baron Appel z jako številno zastopanimi civilnimi in vojaškimi oblastmi. Prišed v krasno novo cerkev, zasedli so vsi odkazane jim prostore (škofje so bili v klopéh kanonikov; Appel na posebnem mestu v prezbiteriju); pevcí so odpeli „Tantum ergo“ in „Genitori“, sledila je molitev „Deus, qui nobis sub sacramento“, in po danem blagoslovu s presv. rešnjim Telesom služil je nadškof Stadler slovesno mašo, med katero so jako lepo pevali dijaki nadškofovskega deškega semenišča naslednje: „Missa Toni VII ad 4 inaequales voces“ od Witta; „Credo koralni ex Ordinario Missae“ s harmoničnimi vlogami od Fr. Schmidta; „Graduale falso bordoni“ od Ortweina; otortorij: „Ave Maria“, četveroglasen, od Witta, in „Te Deum“ Wittov. Med sv. mašo (po evangeliju) stopil je domači nadškof v krasnem škofovskem ornatu na leco, ter imel do navzočih prelep in navdušen govor, kateremu je bila glavna misel: „Zakaj smo novo cerkev posvetili Srcu Jezusovemu?“ Povedal je pridigar, da mu srce ni dopustilo, da bi bil ravnal drugače. „Moral sem prestolnico posvetiti presv. Srcu, ker je prav ljubezen do Izveličarja našega pozidala to cerkev. Vse v cerkvi to spričuje.“ — je rekel govornik, — „zvonovi, katere so nam poklonili dragi nam Kranjci, verni Slovenci; orglje, prižnica, vsaka podoba, vsako okno . . ., ker vse je dar ljubezni, vse nam poslano, nam darovano, da služi v češčenje Srca Jezusovega.“

Lahko si mislite, kako navdušeno smo peli po taki slavnosti koncem maše „Tebe Boga hvalimo“; veličastno je odmevala prelepa skladba po krasnih cerkvenih prostorih. Res, prešlinljiv je bil sklep svečanosti: sv. blagoslov, podeljen od vseh navzočih škofov zajedno. Vsa duhovščina postavila se je po trgu ob desni in levi cerkvenih vrat, pred katera so stopili v polukrogu vsi škofje in prelatje v mitrah. Pred njimi na trgu so stali vojaški in civilni dostojanstveniki in ljudstva vse natlačeno: katoličanov in tudi drugovercev.

Veličastno se je pod milim nebom razlegalo: „Sit nomen Domini benedictum . . .“ vojaki ustrelé, topovi zabučé, miloglasno se oglasé slovenski zvonovi in spreved se začne pomikati proti nadbiskupski hiši. Vtiska teh trenutkov nikdar ne bom pozabil. — Zvečer ob 6. uri peli so gojenci travniški v novi prestolnici „Litanije presv. Srca Jezusovega“, sevéda s hrvatskim tekstom.

V spomin posvečevanja nove nadškofijske cerkve sarajevske izdal bode kapitul vrhbosanski lepo „Spomenico“ s šestnajstimi slikami, ki bo na prodaj tudi v Ljubljani.

Dnevne novice.

(Deželni predsednik baron Winkler) se je včeraj z brzovlakom odpeljal na Dunaj.

(Šolske vesti.) Iz Kranja se nam dodatno poroča, da se je v četrti gimnazijski razred vpisalo 15 dijakov, 14 javnih in jeden privatist. — Preskušnjo za prvi razred na tukajšnjem c. kr. ženskem izobraževališči je delalo 82 učenk; sprejetih je 49, vrtnarie 5. V prvi razred na moškem oddelku je sprejetih 40 učencev. — Na tukajšnji veliki realki je vpisanih 351 dijakov, in sicer v I. a. 57, I. b. 53, II. a. 48, II. b. 49, III. 54, IV. 37, V. 17, VI. 22, VII. 14.

(Premeščen) je vodja tukajšnje garnizijske bolnišnice št. 8, štabni zdravnik dr. Viljem Tonner v Przemysl.

(Umrl je) na Vojskem bogoslovec II. leta g. Matija Kosec danes zjutraj za jetiko. Pogreb bo v soboto ob devetih v Vodica. Naj v miru počiva!

(Javna tombola.) Določbe za izplačevanje dobitkov tombole dne 22. septembra 1889: 1. Tërne, kvatërne in kvintërne se izplačajo takó po vrsti, kakor se kdo oglási, ako se ne najde nobena ne-

pravilnost pri kontroliranju dotične tablice. 2. Ako se jih za terno, kvaterno ali kvinterno oglasi več, kakor je v tem oddelku dobitkov odločenih, zrebajo oni, ki so kak dobitnik zadeli posamezno za dobitke, ki v tem oddelku še niso oddani. Tistim, ki potegnejo najvišje številke, se potem po vrsti izplača dotični dobitek. 3. Enake določbe veljajo tudi za tombolo, samo s tem razločkom, da se pri objavljeni prve tombole 10 minut čaka. Ako se v tem času nihče več ne objavi (oglasi), izplača se takoj dobitnik v znesku 100 gl. V slučaju pa, da se še kdo oglasi, žreba se posamezno, in tistemu, ki potegne najvišjo številko, izplača se dobitnik. Ko bo prva tombola oddana, se bo igralo naprej za drugo tombolo. Tudi pri drugi tomboli, ako se jih več oglasi, se dobitnik po žrebanju izplača tistemu, ki potegne najvišjo številko. 4. Vsaka tablica, na katero kdo kaj zadene in dobitnik prejme, mora se oddati ter potem ne velja več za nadaljno igranje. 5. Na poznejša oglaševanja po izplačanih dobitkih posameznih oddelkov se ozir ne jemlje. 6. Čez vse dvombe in druge neprilichnosti, ki bi se znale prigoditi med tombolo, razsojuje veljavno le odbor tombole.

(Obhod železnice Ljubljana - Kamnik.) C. kr. trgovinsko ministerstvo je z ukazom z dne 25. avgusta 1889, št. 33.251, naročilo politični obhod lokalne železnice Ljubljana - Kamnik in s tem vred izvršitev razlastitvenih obravnav in zajedno komisij gledé postaj. Podrobni načrti te lokalne železnice in načrti za odkup zemljišč so razgrnjeni na vpogled do 23. septembra t. l. pri c. kr. okrajnih glavarstvih v Ljubljani in v Kamniku in potem do 5. oktobra t. l. pri c. kr. deželni vladi (v pisarni V., na Bregu št. 6, v drugem nadstropji). Proga omenjene železnice se prične na ljubljanskem kolodvoru državne železnice in drži odtod čez polje katastralnih občin Spodnja Šiška, Ježica in Stožice na dunajsko državno cesto, poleg katere pelje do Male vasi; ondí se zakrene na zemljišča pod Ježico, skozi katera gre do mosta, ki je načrtan čez Savo, odtod se vleče deloma skozi zemljišča katastralne občine Črnuče, deloma po državni cesti k postaji namenjeni v Podborštu in dospé dalje čez zemljišča katastralnih občin Črnuče in Nadgorica pri Dobravi zopet do državne ceste. Potem dojde deloma ob državni cesti, deloma čez zemljišča katastralne občine Trzin na postajo v Trzinu in dalje čez zemljišča katastralnih občin Depalavas, Stob in Domžale na postajo v Domžalah, potem čez zemljišča katastralne občine Jarše na postajo Jarše-Mengeš in naprej deloma čez zemljišča katastralnih občin Homec, Mengeš, Šmarca, Podgorje in Kamnik, deloma ob okrajni cesti k postaji v Kamniku, odkoder je dalje načrtana dovlačnica k tamošnji erarni smodnišnici.

Omenjena komisijna opravila se bodo, začeni vsakokrat ob 9. uri dopoldne, vršila po tej vrsti: dne 5. oktobra t. l. od ljubljanskega kolodvora državne železnice do Male Vasi; dne 7. oktobra od Male Vasi do Črnuč; dne 8. oktobra od Črnuč do meje katastralne občine Nadgorica; dne 9. oktobra od nadgoriške meje do postaje v Trzinu; dne 10. oktobra od postaje v Trzinu do postaje v Domžalah; dne 11. oktobra od postaje v Domžalah do postaje Jarše-Mengeš; dne 12. oktobra od postaje Jarše-Mengeš do Duplice; dne 14. oktobra od Duplice do postaje v Kamniku; dne 15. oktobra od postaje v Kamniku do erarne smodnišnice. Vdeležencem je dano na voljo, pri teh komisijah vložiti ugovor zoper razlastitev ali opombe zoper železnični načrt sam, in da smejo le tisti vdeleženci, ki so o pravem času vložili ugovore zoper razlastitev, oziroma njih nasledniki, izpodbijati razlastitveno rzsodbo.

(Mraz.) Iz mnogih krajev se poroča, da je vreme postalo nenavadno mrzlo; slana je poparila ajdo, da jo tu in tam kosé, ker ne obeta zrnja. Iz Metlike se nam poroča, da bo vesled mrzlega vremena grozdje slabo dozorelo. V torek je na Gorjancih okolu svete Jere sneg pobelil, istotako vrhove gorenjskih planin. Iz Rateč na Gorenjskem se nam poroča, da se je večeraj zjutraj znižala temperatura na -3° R.

(Vojaške vaje.) Po novi orožni postavi bodo z dnem 3. oktobra t. l. sklicani k osemtedenskim vajam letos potrjeni dopolnilni rezervisti razven duhovnikov in ljudskih učiteljev. Prvi so itak oproščeni, drugi bodo sklicani pozneje.

(Z Goriškega.) Razpisana je ustanova kanonika Valentina Staniča, letnih 64 gl., za dijake ljudskih

in srednjih šol, ki so ranjkemu v sorodstvu in se učé na Goriškem. Prošnje do 15. oktobra na dež. namestništvo. — Umril je v Gorici nenadoma g. J. Mozetič, računski svetovalec in vodja računskega oddelka gozdnega ravnateljstva. Rojen je bil v Solkanu l. 1828. — V goriški nadškofiji je premeščen č. g. vikarij A. Terpin iz Zapotoka v Padrobotin, na njegovo mesto pride č. g. Kodermac; č. g. J. Kumar iz Biljane v Lokve, na njegovo mesto novomašnik č. g. Kraljič.

(Volitve v deželni in mestni zbor tržaški) se bodo v kratkem vršile, ko bo končano pregledovanje volilnih zapisnikov.

Raznoterosti.

— Miniatur-parlament. V mali kneževini Rajsu na Nemškem, kjer vlada knez Henrik XXII., bodo te dni nove volitve v deželni zbor, ki broji skupaj — štiri poslance. Oglasilo se je osem kandidatov, štiri socijalni demokrati, dva konservativa in dva naprednjaka. Med štirimi socijalnimi demokrati sta dva — krčmarja.

— Sneg. Vse Planine na gorenjem Avstrijskem, kakor tudi Karpate so pokrite s snegom.

— Železnica Jafa - Jeruzalem. Iz Jeruzalema se dné 28. avgusta piše „Köln. Ztg.“: Došli so semkaj inženérji, ker merijo črto za železnico mej Jafu in Jeruzalemom. Štirji delajo v Jeruzalemu in okolici, štirji drugi v Jafi in smeri proti nam.

Telegrami.

Praga, 18. septembra. Staročeska glasila imenujejo večerajšnje volilno zmago nazadovanje mladočeskega terorizma. „Hlas Naroda“ pozivlje v Starem mestu propalega profesorja Blažka, naj se odpové državno-zborskemu mandatu, ker so ga isti deželnozborski volilci opustili.

Pariz, 19. septembra. Po večerajšnjem pregledovanju vojn v Saintmihielu je general Miribel nagovoril častnike: „Francija, oprta na svojo armado, ki zopet zavzema svojo stopnjo, se ne boji nikogar.“ — Freycinet je armadi čestital, naglašajoč, da je Francija s tako vojno varna in v položaju, tirjati spoštovanje.

London, 19. sept. Angleško - italijanska pogodba zoper kupčijo s sužnji je podpisana, ne nanaša pa se na Sredozemsko morje.

Listnica opravištva:

G. A. O. v Leadville S. A.: Poslano zadostuje za „Slovenca“ do februvarija prihodnjega leta. Poslal in plačal se je s tem tudi Jesenkov „Občni zemljepis“. Srčni pozdrav Vam in vrlim rojakom!

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
18	7. u. zjut.	735.8	3.8	sl. svzh.	del. oblač.	0.00
	2. u. pop.	734.6	13.4	sl. szap.	del. jasno	
	9. u. zveč.	736.7	4.9	sl. jzap.	jasno	
Srednja temperatura 7.4° za 6.4° pod normalom.						

Tuji ei.

17. septembra.

Pri *Mattcu*: Kohn in Fleischer z Dunaja. — Gustin iz Rudolfovega.

Pri *Stona*: Ražie, s soprogo, z Reke.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

10. septembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 55 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16% "	84 " 90 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 70 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	912 " — "
Kreditne akcije	305 " 50 "
London	119 " 90 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleon.	9 " 50 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 69 "
Nemške marke	58 " 57 1/2 "

Služba organista in cerkvenca

je izpraznjena v Ambrusu. Nastop okrog sv. Mihela. Prosto stanovanje, nekoliko posestva in bira. Prednost imajo oženjeni Cecilijanci. Izvrstno bi izhajal kakov rokodelc. Prošnje s spričevali podpisanimu uradu.

Župni urad v Ambrusu,

(6—6)

pošta Žuzemberk.

Prodaja posestva.

Hiša na Dolenjskem,

2 1/2 ure od železnice oddaljena,

z 2 oraloma sadnega vrta,

z 10 orali njiv,

z 10 " travnikov,

z 10 " pašnikov,

z 18 " gozda (dobro obraščenega),

z velikim za živinorejo pripravnim hlevom, se iz proste roke prav po ceni prodá. — Če se želi, more se tudi več ali manj svetá, kakor navedeno, prodati.

Natančneje se izvé v Franca Müllerja annonebureau-u v Ljubljani. (3—2)

Razpisana je služba

cerkovnika in organista

na Savi ob južni železnici do dné 24. oktobra.

Služba primerna in lahka. Prosilci iz orgljarske šole imajo prednost.

Sava ob juž. žel., dné 16. sept. 1889.

Martin Molek,

(3—2)

župnik.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudo podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnoveše oblike, kot

monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Čč. gg. naročniki naj mi blagovolé poslati iste nefrankovane (4)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštnine prosto!

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1888	frank.	102,846,222.47
Letni dohodki premij in obresti	"	19,161,298.75
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848)	"	207,158,040.—
V zadnji dvanajstmesecni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vesled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb	"	50,971,150.—
	"	1,561,757.680.—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno.

glavni zastop v Ljubljani

(12—9)

pri

Gvidu Zeschko-tu

Tržaška cesta, št. 3.